

Η ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΠΟΥ ΑΠΟΖΗΤΩΉ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ;

Η ομιλία, βασισμένη στο Ματθαίος 6:1-6, εξετάζει βαθύτερα την έννοια της «ανταμοιβής» και τα κίνητρα πίσω από τις θρησκευτικές και κοινωνικές πράξεις. Ο κεντρικός άξονας της ομιλίας είναι ότι ο Ιησούς φέρνει τους ακροατές του αντιμέτωπους με την καρδιά και τα κίνητρά τους, όχι με την εξωτερική τους εμφάνιση ή τις πράξεις τους.

Κύρια Θέματα και Ιδέες:

- **Η Ανταμοιβή ως Κεντρικό Θέμα:**
 - Η περικοπή του Ματθαίου 6 επαναλαμβάνει επανειλημμένα την ιδέα της ανταμοιβής, υπογραμμίζοντας ότι είτε η ανταμοιβή προέρχεται από τους ανθρώπους είτε από τον Ουράνιο Πατέρα.
 - Ο ομιλητής τονίζει ότι ο Χριστός είναι ρεαλιστής και αναγνωρίζει την έμφυτη ανθρώπινη επιθυμία για αναγνώριση και επιβράβευση (*"Γιατί ξέρει πολύ καλύτερα τις καρδιές μας από ό,τι είμαστε διατεθειμένοι εμείς να παραδεχτούμε και ξέρει ότι υπάρχει μέσα στην καρδιά μας πάντα μια επιθυμία ανταμοιβής μια επιθυμία ανταπόδοσης μια επιθυμία αναγνώρισης επιβράβευσης"*).
 - Η επιλογή είναι μεταξύ της αναζήτησης ανταμοιβής από τους ανθρώπους ή από τον Θεό. Δεν μπορούν να υπάρξουν και τα δύο (*"Δεν μπορεί να έχεις και την ανταμοιβή της επιδοκimaσίας των ανθρώπων και την ανταμοιβή του Θεού"*).
- **Το Βάθος της «Ελεημοσύνης» στην Εποχή του Ιησού:**
 - Η ελεημοσύνη στην εποχή του Ιησού ήταν πολύ πιο εκτεταμένη από ό,τι σήμερα, καθώς δεν υπήρχε κοινωνικό κράτος για τη φροντίδα χηρών, ορφανών, φτωχών, κ.λπ.
 - Η έλλειψη φροντίδας για τους ευάλωτους ήταν ένα επαναλαμβανόμενο σημείο ελέγχου από τον Θεό στον λαό του Ισραήλ μέσω των προφητών. Αυτό έδειχνε μια σκληρή, εγωκεντρική καρδιά.
 - Η περικοπή δεν είναι απλώς μια προτροπή για ελεημοσύνη ή προσευχή, αλλά θεωρεί αυτές τις πράξεις δεδομένες (*"Όταν λέει κάνετε την ελεημοσύνη σας όπως το ίδιο και για την προσευχή" Δεν λέει "Σας το λέω για να προσεύχεστε όταν προσεύχεστε όταν κάνετε την ελεημοσύνη σας άρα είναι κάτι το οποίο το θεωρεί δεδομένο"*).

○ **Το Κίνητρο Πίσω από τις Πράξεις – Η Καρδιά:**

- Ο Ιησούς εστιάζει στον «γιατί το κάνω;» και στο «τι προσδοκώ;» (*"Ποιος είναι ο λόγος που το κάνω; Ό,τι κάνω Ποιο είναι το κίνητρό μου γιατί το κάνω Ναι παίζει ρόλο το με ποιον τρόπο το κάνω και είναι αυτά τα οποία είπαμε πριν Αλλά και ακόμα τι προσδοκώ κάνοντάς το τι περιμένω όταν το κάνω"*).
- Η ομιλία του Ιησού, συμπεριλαμβανομένης της Επί του Όρους Ομιλίας, φέρνει τους ανθρώπους αντιμέτωπους με την καρδιά τους, τα κίνητρα και τις επιθυμίες τους, όχι με την εξωτερική τους εικόνα.
- Η «δικαιοσύνη» που υπερβαίνει αυτή των Φαρισαίων δεν είναι θέμα καλύτερης μέτρησης ή περισσότερων πράξεων, αλλά μιας διαφορετικής καρδιάς – μιας καρδιάς γενναιοδωρης και αληθινής (*"Τους καλεί σε μια άλλη καρδιά σε μια απλοχωριά καρδιάς που ναι όταν σου ζητήσει ο άλλος το ένα μίλι θα κάνεις το δεύτερο μίλι. Όχι για να πεις κοίτα τι καλός που είμαι που κάνω το δεύτερο μίλι αλλά γιατί η καρδιά σου θα είναι τέτοια που θα πεις πάμε παραπάνω απ' αυτό το οποίο μου ζητάς θα σε βοηθήσω περισσότερο από αυτό που μου ζητάς να σε βοηθήσω"*).

○ **Το «Μη γνωρίζει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί» ως Φυσιολογικότητα:**

- Αυτή η φράση δεν εννοεί απαραίτητα ότι όλες οι πράξεις πρέπει να γίνονται κρυφά (κάτι που δεν είναι εφικτό σε πολλές διακονίες, π.χ., μουσικοί, ιεραπόστολοι).
- Αντίθετα, αναφέρεται σε μια φυσιολογικότητα της αγαθοεργίας και της προσευχής, όπου οι πράξεις πηγάζουν αβίαστα από την καρδιά, όπως οι αυτόματες ενέργειες στην οδήγηση ή η ομιλία στη μητρική γλώσσα. (*"Μία φυσιολογικότητα σε αυτό για το οποίο μιλάει στην ελεημοσύνη στην προσευχή μία φυσιολογικότητα ενός πράγματος το οποίο βγαίνει από μέσα μου και δεν χρειάζεται διαρκώς να το προγραμματίζω να το μετρώ να το σκέφτομαι να να ζορίζω τον εαυτό μου"*).
- Δεν απαγορεύεται ο έπαινος ή η έκφραση ευγνωμοσύνης, καθώς η εκδήλωση της καρδιάς του ατόμου είναι κάτι που ο Θεός επιτρέπει.

○ **Η Σχέση με τον Θεό ως Σχέση Πατέρα-Παιδιού:**

- Διακρίνονται δύο τύποι σχέσεων: προϊσταμένου-υπαλλήλου (που βασίζεται στην αξία και την απόδοση) και γονέα-παιδιού (που βασίζεται στην αγάπη και την αποδοχή άνευ όρων).
- Πολύ συχνά, οι άνθρωποι προσεγγίζουν τον Θεό σαν αφεντικό, πιστεύοντας ότι πρέπει να αποδείξουν την αξία τους για να λάβουν ανταμοιβή ή αποδοχή (*"Ο Θεός είναι αφεντικό και εμείς πρέπει να τον ικανοποιούμε Πρέπει να δείχνουμε ότι αξίζουμε Πρέπει να δείχνουμε ότι ταιριάζουμε να είμαστε παιδιά του και δεν τον απογοητεύουμε"*).
- Ωστόσο, ο Θεός μας βάζει σε σχέση Πατέρα-παιδιού, όπου η αγάπη και η αποδοχή δεν κερδίζονται, αλλά δίνονται. Αυτή η σχέση είναι η αληθινή

ανταμοιβή ("Ποια είναι λοιπόν η ανταμοιβή η σχέση το χαμόγελο του πατέρα Το ότι μπορώ να είμαι κοντά του το ότι μπορώ να το γνωρίζω περισσότερο το ότι μπορώ ότι δεν έχω σκιές μέσα μου το ότι μπορώ να πηγαίνω και να τον πλησιάζω χωρίς να σκέφτομαι αν τα κατάφερα ή αν δεν τα κατάφερα").

- Αυτή η κατανόηση απελευθερώνει την καρδιά από την «τυραννία της γνώμης των άλλων». Όταν το κέντρο είναι ο Θεός και η ανάπαυση είναι στη σχέση μαζί Του, η ανάγκη για ανθρώπινη επιβράβευση μειώνεται. ("Αν διαλέξεις να γυρίζεις εμένα και να αναπαύεται η καρδιά σου στη σχέση σου με μένα είσαι απελευθερωμένος από την τυραννία της γνώμης των άλλων").

ο **Η Προσευχή ως Οικεία Συνομιλία:**

- Η εντολή να προσευχόμαστε στο "ταμείο" (κρυφό δωμάτιο) δεν είναι απλώς για να αποφύγουμε την επίδειξη, αλλά για να ενθαρρύνουμε μια προσωπική, οικεία συνομιλία με τον Θεό.
- Όπως μια βαθιά συζήτηση με ένα αγαπημένο πρόσωπο δεν θα γινόταν δημόσια για επίδειξη, έτσι και η προσευχή είναι μια αναπνοή της ψυχής με τον Πατέρα.
- Η προσευχή είναι μια ευκαιρία να δει κανείς την δική του αδυναμία και να ζητήσει από τον Θεό να τον αλλάξει, αναγνωρίζοντας την ανάγκη για αλλαγή της καρδιάς.

Συμπέρασμα:

Η ομιλία καλεί σε μια ενδοσκόπηση των κινήτρων πίσω από κάθε πράξη. Η αληθινή ανταμοιβή δεν είναι η ανθρώπινη επιβράβευση, αλλά η χαρά και η ανάπαυση που βρίσκει κανείς στην οικεία σχέση με τον Θεό ως Πατέρα. Όταν η καρδιά αναπαύεται σε αυτή τη σχέση, απελευθερώνεται από την ανάγκη για εξωτερική αναγνώριση, οδηγώντας σε μια ζωή όπου η αγαθοεργία και η προσευχή πηγάζουν αυθόρμητα από μια αλλαγμένη, αγαπητική καρδιά.